

Йорданъ Йовковъ написа и три драми — *Албена*, *Боряна*, *Обикновенъ човѣкъ* и комедията *Милионерътъ*. И третѣ тия пиеси имаха голѣмъ успѣхъ, както въ София, така и въ провинциалнитѣ театри. Напоследѣкъ Йовковъ бѣше започналъ да публикува единъ свой новъ романъ — *Приключенията на Горолома*. Но авторътъ умрѣ, безъ да успѣе да довърши романа си.

Йорданъ Йовковъ е единъ отъ най-голѣмитѣ български писатели, майстори на българския разказъ. Всичко у него е почерпено отъ българския битъ: българи сж героитѣ на разказа, български сж картинитѣ отъ природата. Йовковъ е много близъкъ до сърдцето ни, защото ние виждаме нашия животъ всецѣло отразенъ въ неговитѣ разкази. Въ тѣхъ се оглежда душата на българина съ всички нейни ценни качества—трудолюбието на българския селянинъ и неговата голѣма любовъ къмъ земята и родината. И всичко това Йовковъ е разказалъ съ най-чистъ и съвършенъ български езикъ.

Съ всичко, което Йовковъ разказва за българина, той ни внушава обичъ къмъ нашата родина, внушава ни удивление къмъ героизма на българина, когато той трѣбва да брани свободата и земята си. Съ Йовковитѣ разкази се възпитаватъ на добро и хубаво и възрастни и децата въ училище. И защото пише на прекрасенъ български езикъ, защото ни говори за българския животъ, защото се старае да укрепи у насъ български и човѣшки добродетели, Йорданъ Йовковъ ще бжде завинаги единъ отъ най-голѣмитѣ, най-почитани и обичани наши писатели.

Заедно съ Вазова, Йорданъ Йовковъ ще бжде винаги нашъ учителъ. Затова така тежко чувствуваме загубата на тоя даровитъ писателъ; затова така благоговѣйно се прекланяме предъ неговия духъ; затова съ такава радостъ винаги ще четемъ и препрочитаем неговитѣ художествени творения.